

PROBLEMATIEK VAN DE DOMICILIËRING VAN VENNOOTSCHAPPEN

Men stelt vandaag de dag uiteenlopende standpunten vast over de houding die men moet aannemen inzake de domiciliëring van vennootschappen bij boekhouders(-fiscalisten).

We willen er evenwel de aandacht op vestigen dat sinds 8 mei 1998, onmiddellijk na de inwerkingtreding van de plichtenleer van het BIBF, de Nationale Raad een ongunstig advies heeft gegeven betreffende deze praktijk zonder deze echter formeel te verbieden. De Raad beriep zich hiervoor op het principe van de onafhankelijkheid van de boekhouder(-fiscalist) op grond van de artikelen 4 en 6 van de plichtenleer.

In ieder geval moeten de mogelijke risico's van deze domiciliëring objectief beoordeeld worden door de boekhouder(-fiscalist), die in staat moet zijn om zowel de burgerrechtelijke als de disciplinaire, en zelfs de strafrechtelijke gevolgen bewust te aanvaarden.

Het is dan ook nuttig om te wijzen op de talrijke problemen waarmee BIBF-leden en stagiairs geconfronteerd kunnen worden indien klanten zich bij hen laten domiciliëren.

Er zijn kleine ongemakken, zo is het bijvoorbeeld moeilijk om een aangetekend schrijven naar de klant te sturen om een schuldvordering van de boekhouder(-fiscalist) te innen, en grotere problemen, zoals het risico van vermenging van vermogens of van het in beslag nemen van goederen van de boekhouder(-fiscalist). Deze risico's bestaan eveneens in geval van faillissement van de klant, huiszoeking of verbeurdverklaring. Er kunnen goederen van de boekhouder(-fiscalist) in beslag worden genomen samen met de in beslag genomen goederen van de gefailleerde klant. Deze goederen kunnen zelfs opgenomen worden in de failliete boedel indien de boekhouder(-fiscalist) niet kan bewijzen dat deze goederen zijn eigendom zijn.

In geval van huiszoeking met inbeslagname van stukken is het probleem bovendien bijzonder ernstig omdat het beroepsgeheim van de boekhouder(-fiscalist) in het gedrang komt. In dat geval zouden de bevoegde autoriteiten immers kunnen inroepen dat de goederen en/of documenten die ze in beslag nemen, zich op de maatschappelijke zetel van de vennootschap bevinden zonder rekening te houden met het feit dat ze zich in werkelijkheid op het domicilie van de boekhouder(-fiscalist) bevinden.

Naast de disciplinaire problemen die de domiciliëring van de klant bij zijn boekhouder(-fiscalist) met zich kan meebrengen, kan deze eveneens gevolgen hebben voor het beheer van het fiscaal dossier van de klant, met name op het taalvlak.

Indien de administratieve zetel zich niet op dezelfde plaats bevindt als de maatschappelijke zetel, kunnen splitsingen optreden wat de bevoegde fiscale administraties betreft en zelfs tussen de verschillende taalrollen. Het

controlekantoor inzake vennootschapsbelasting, bepaald door de maatschappelijke zetel van de vennootschap, kan immers geografisch verschillend zijn van, en zelfs tot een andere taalrol behoren als, het BTW-controlekantoor, dat afhangt van de administratieve zetel.

Zo zal de aangifte in de vennootschapsbelasting, indien de boekhouder(-fiscalist) gevestigd is in het Waalse Gewest (vb. Waterloo) en de maatschappelijke zetel van de klant zich bij hem bevindt, in het Frans opgesteld worden. Indien de administratieve zetel van deze klant verschillend is van de maatschappelijke zetel en die administratieve zetel zich in het Vlaamse Gewest zou bevinden (vb. in Tervuren), zal de BTW-aangifte in het Nederlands moeten worden opgesteld. Dit soort denkbeeldige situatie zou problemen kunnen opleveren voor het homogene beheer van het dossier.

We maakten reeds een ernstig voorbehoud omtrent de domiciliëring van de *maatschappelijke* zetel van de vennootschap bij de boekhouder(-fiscalist). Dit geldt des te meer voor de domiciliëring van de *administratieve* zetel bij de boekhouder(-fiscalist). De hieronder aangehaalde voorbeelden illustreren dit ten volle.

Om te kunnen controleren of de administratieve zetel er werkelijk gevestigd is, zou de klant er immers over een telefoonlijn moeten beschikken en zou het administratief bestuur er gevoerd moeten worden. Naast het feit dat dergelijke "secretariaatsopdrachten" niet tot de bevoegdheid behoren van een BIBF lid, kunnen dit soort activiteiten bovendien aanzien worden als een begin van "bestuurlijke" activiteiten t.a.v. zijn cliënt.

We moeten in dit opzicht wijzen op de regel van artikel 21 van de plichtenleer inzake de onverenigbaarheid tussen het verrichten van boekhoudactiviteiten en handelsactiviteiten, die stelt dat een boekhouder(-fiscalist) niet het bestuur van een handelsvennootschap kan waarnemen.

Het is duidelijk dat een domiciliëring bij een lid van het BIBF een versterkt vermoeden wekt dat de boekhouder(-fiscalist) zich bezighoudt met het bestuur van de vennootschap. Dit is niet alleen deontologisch uitgesloten maar brengt ook grote problemen mee indien hij aansprakelijk zou gesteld worden voor het feitelijk bestuur.

Men moet zich eveneens rekenschap geven van de gevolgen van dit soort verrichtingen voor de dekking van de burgerlijke beroepsaansprakelijkheidsverzekering. Zoals u in de polis (artikel 7.b) kunt lezen, is het domiciliëren van vennootschappen op het boekhoudkantoor één van de uitsluitingsgronden en dus niet gedekt door de modelpolis inzake burgerlijke beroepsaansprakelijkheid van het BIBF.

De voorgaande waarschuwingen hadden betrekking op aanvragen tot domiciliëring die uitgingen van klanten. A fortiori is het niet gepast dat de boekhouder(-fiscalist) zelf dergelijke vorm van dienstverlening zou voorstellen aan zijn klant. Er bestaat inderdaad nog een verschil tussen het inwilligen van een verzoek dat een klant u met aandrang doet en het uitlokken van een verzoek betreffende dit soort dienstverlening, des te meer omdat u bij een schadegeval niet gedekt bent!

Een gewaarschuwd boekhouder(-fiscalist)!

Véronique Sirjacobs
Juriste BIBF -02.2005